

години, оставили нашия спасател да живѣе на тѣхната територия, съ нѣкои исклучения. Това прави честь на Ромжния, и ние сме длъжни да ѝ бждемъ признателни, не само за нашиятъ списатель, но и зарадъ други наши дѣятели, като Ботева, Левски и пр., които сж дѣйствували отъ Ромжния.

Каравеловъ пристигналъ въ Букурещъ, въ тая именно епоха, когато Българитѣ били разочаровани отъ четитѣ на Тотя, на Хаджи Димитра и Панайота, когато всѣкой ся билъ убѣдилъ, че е невъзможно съ оръжие да упилашимъ Султанътъ, а всичко трѣбва да очакваме отъ хуманната политика на Наполеона и цивилизаторската политика на Али-паша. Непоглѣдналъ обаче така на работитѣ и Любенъ. „България за българитѣ, ние сами трѣбва да се освободимъ, нашитѣ миши трѣбва да ни извоюватъ нашата свобода, който ся надѣва на другиго, той не трѣбва да сжществува“ — казалъ той и издигналъ знамето на в. „Свобода.“ Първийтъ брой на тоя вѣстникъ излѣзалъ на 7-й Ноемврий 1869 г. Свобода излѣзла тържественно, съ неговиятъ подписъ, съ ясна програма и съ строго опрѣдѣлено направление, „Цѣльта на Свобода е да защищава Българскитѣ интереси, и да показва ижтътъ на българскитѣ народъ какъ трѣбва той да добие свобода и политическа независимостъ,“ ся говори въ тая програма. Какго виждате, нищо грѣ-